

[Oluf Pedersen.]

lag for Pengevæsenet, var det netop, fordi Guldets Værdi over for Varer var forholdsvis konstant. Men efter at det har vist sig, at Gullet ogsaa kan gøres til Genstand for Spekulation, er det naturligt, at man forlader Gullet og søger at finde et andet Middel, hvorved man kan opfylde det Formaal, som man oprindeligt havde, det samme Formaal, som man har nu, nemlig at man holder Priseniveauet nogenlunde konstant.

Vi har i vort Lovforslag indsat den Bestemmelse, at Seddelmængden skal reguleres ved Køb og Salg af Værdipapirer og ved Kreditgivning, og vi har dertil indføjet en Sikkerhedsventil. Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen var meget spændt paa, hvad man nu kunde tænke sig, at Staten skulde bruge det Laan til, som den fik fra Banken. Jeg kunde tænke mig, at Staten under de nuværende Forhold kunde ordne det paa den Maade, som er ganske ligetil, at man for en Periode udskød Betaling af Skat. Derved vilde man ude i Befolkningen faa den Forøgelse af Købeevnen, der skal til, for at man kan faa fastholdt Priseniveauet. Jeg synes, det kunde være meget rart for Befolkningen, om man udskød Betalingen af Skat, og jeg kan ikke se det forfærdelige, som det ærede Medlem mener, der kan være deri.

Vi ønsker at sælge Gullet, og at de Midler, som derved vindes, skal bruges til en Grundfond for Banken, og vi ønsker, at man i Stedet for skal have Dækning for Seddelmængden i udbyttegivende Aktiver. Al den Tale om Guldindløselighed, som man fører her, har ikke ret meget paa sig, eftersom der vel ingen er, som ønsker Guldindløselighed; i alt Fald er der ingen, som ønsker Guldindløselighed i Øjeblikket, og en Guldindløselighed til gammel Parikurs vil forhaabentlig aldrig blive gennemført.

Det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen var inde paa, at det Prisfald, som har fundet Sted i den senere Tid, skyldtes en Overflod af Varer. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem, som har beskæftiget sig med økonomiske Forhold, kan komme paa den vidunderlige Tanke. Det, der skete, var slet og ret det, at man har gjort Gullet til Genstand for Spekulation, og hvis man vilde hævde, at der dog er sket det i de senere Aar, at de Varer, som Danmark producerer, er faldet i Pris mere end de Varer, som man faar udefra, saa vil jeg over for denne Betragtning gøre gældende, at det kan lyde meget godt, men at det passer ikke med Virkeligheden. Forholdet er det, at for hvert

Kilogram, vi sendte ud i 1931, det Aar, man græder over ved saa mange Lejligheder, fik vi flere Kilogram hjem, end vi nogen Sinde tidligere har faaet. Og det er det Aar, som man betegner som saa ringe og som medførende en saa mægtig Nedgang i Værdien af vor Eksport. Det er, naar vi vil maale Aaret efter de Varer, vi fik hjem, i Forhold til dem, vi sendte ud, det bedste Aar, vi nogen Sinde har haft.

Naar vi fik Krise til Trods derfor, var det, fordi man havde ændret Pengenes Værdi, fordi man havde foretaget en Pengeforfalskning. Det er en saadan Pengeforfalskning, som vi sætter os imod, og jeg mener ikke, man kan kalde det, vi vil lave, noget kunstigt. Det forekommer mig, at det er naturligt og ligetil, at man vil lave et ordnet Pengevæsen.

Det er fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensen vil fortælle, at det Forslag, vi har stillet, vil betinge en fast Smørpris af 2 Kr. 50 Øre. Nej, det Forslag, vi har stillet, vil betinge, at der kan ske en Forskydning i de enkelte Varers Pris, medens det derimod er det ærede Medlem Hr. Hassing Jørgensens Parti, der foreslaar en fast Smørpris paa 2 Kr. 50 Øre. (*Christmas Møller*: 2 Kr. 25 Øre). I alt Fald saadan noget lignende; en fast Smørpris var det i alle Tilfælde. Det var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der vilde have en fast Smørpris af 2 Kr. 50 Øre.

Jeg vender mig derefter til Overenskomsten med Nationalbanken, og om denne Overenskomst maa jeg have Lov til at sige, at det forekommer mig, at Regeringen her har været alt for flot. De Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Krag som Ordfører for Venstre ved første Behandling i sin Tid, viser, at det ærede Medlem mente, at man havde betalt rigeligt for Nationalbanken. Hvis man ser paa den Kurs, der var paa Nationalbankens Aktier paa det Tidspunkt, da man suspenderede Guldindløseligheden, det Tidspunkt, paa hvilket den tidligere højtærede Handelsminister Hr. Hauge sagde, at Banken ikke var i Stand til at opfylde sine oktrojmæssige Forpligtelser, saa var Kursen 146. Efter Regeringens Forslag skal der nu betales til Kurs 210, og da der i de forløbne Aar er betalt 8 pCt. i aarligt Udbytte og der nu skal betales en Kursstigning paa 66 svarende til 13 pCt.s Stigning for hvert Aar, der er gaaet, vil det sige, at man i Virkeligheden sikrer Nationalbankens Aktionærer et aarligt Udbytte i disse Aar paa 21 pCt.

Anser den højtærede Regering virkelig